

عراقچی:

ایده‌های جدید اروپا برای تعاملات تجاری در راه است

گروه سیاست: ماجرای کانال ویژه مالی ایران و اروپا که کوبی تنها مفر حیات برجام است، هنوز روی میز مذاکره است. هفته گذشته عباس عراقچی، محمدجواد ظریف و علی اکبر صالحی هر سه در سفر به بروکسل و وین در مورد این کانال و لزوم...

صفحه ۱۵

شنبه ۱۰ آذر ۱۳۹۷ • ۲۳ ربیع‌الاول ۱۴۴۰ • ۱ دسامبر ۲۰۱۸

تنترها

در فاصله یک روز تا مرحله دوم انتخابات اعلام شد

رئوس برنامه‌ها و جهت‌گیری‌های مهدی رحمانیان

همین صفحه

سردار نقدی:

اسم کوروش را هیچ کجا پیدا نمی‌کنیم

صفحه ۳

ترامپ دیدارهای خود را
بارهبران روسیه، ترکیه و کره جنوبی لغو کرد

رویارویی سران در بوئنوس آیرس

صفحه ۷

توضیحات کدخدایی درباره نامه آیت‌الله یزدی به آیت‌الله شبیری زنجانی

صفحه ۳

اولین‌هایی که FATF در ایران سبب شد

صفحه ۲

تلاش وزیر برای ابقای معاونان بازنشسته

صفحه ۱۳

بیانیه

در فاصله یک روز تا مرحله دوم انتخابات اعلام شد

رئوس برنامه‌ها و جهت‌گیری‌های مهدی رحمانیان

شرق: مهدی رحمانیان، مدیر مسئول روزنامه «شرق» و نامزد کرسی نماینده مدیران مسئول در هیئت نظارت بر مطبوعات، در آستانه برگزاری مرحله دوم این انتخابات، رئوس برنامه‌های خود در صورت پیروزی در این انتخابات را اعلام کرد. متن این بیانیه به شرح زیر است: هیئت نظارت بر مطبوعات، نهادی فراوقدای است که در ترکیب آن علاوه بر نمایندگان سه قوه و نهادهای دیگر، یک نماینده منتخب مدیران مسئول رسانه‌ها نیز حضور دارد. این هیئت نقش مهمی در تنظیم فعالیت‌های رسانه‌ای کشور دارد.

حیات رسانه با مجوز و تایید صلاحیت از سوی هیئت نظارت آغاز می‌شود و در طول حیات نیز بر بقای شرایط تبصره ماده «۱۱» و عدم تحقق یکی از موارد مندرج در مواد «۶» و «۷» ق م نظارت دارد. این هیئت در موارد احراز تخلف، می‌تواند رسانه‌ها را از ادامه کار خود باز دارد. باور من این است که این باید آخرین ویژگی‌ای باشد که از این هیئت شناخته می‌شود. به بیان دیگر فارغ از هر شعار و ادعایی، نهادهای‌کردن آزادی مسئولانه باید شناسه و معرف و هم‌راز نام این هیئت باشد. رسانه‌ها انعکاس‌دهنده دیدگاه جامعه هستند و بر دولت‌مردان نظارت دارند و به‌همین‌دلیل به نگهبانان جامعه شهرت یافته‌اند. هیئت نظارت بر مطبوعات نیز ناظر بر این نگهبانان جامعه است؛ یعنی با نظارت خود می‌تواند آزادی بیان را تقویت کند. این هیئت با توجه به مسئولیت‌هایی که قانون بر عهده آن نهاده و ظرفیت و نقشی که در پایش فضای رسانه و اعطای مجوز به نشریات برای آن ترسیم شده است، حتما می‌تواند در رشد فرهنگ و ارتقای سطح آگاهی جامعه، مؤثر عمل کند. اینها جملات شعاری یا آغازی رسمی برای سخنانی تکراری نیست.

ادامه در صفحه ۴

ضمیمه رایگان امروز روزنامه شرق

ویژه استان فارس

از روزنامه فروشی‌ها بخواهید

جناب آقای داوود کرمی

انتصاب شایسته شما را به عنوان مدیرکل حوزه وزارتی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی تبریک عرض می‌کنم. موفقیت هر چه بیشتر جناب عالی را از خداوند متعال خواستارم.

محمد امیر مظاهری

یادداشت

شادی شبانه‌روزی نصف جهان

بودند، خشنود و شادمان کرد. تصور کنید به شهری آمده‌اید که در آن جشنی شبانه‌روزی است؛ یعنی از شهری آمده‌اید که هر روز صبح تا شب، شب تا صبح شما را در خود پیچیده و گرفتار کرده است و حالا، در شهری هستید که با روی خوش روز و شبش شما را از پیچیدگی به کشودگی می‌رساند و افقی را پیش‌روی شما نمودار می‌کند؛ چه سرخوشی‌ای بالاتر از این؟ همان‌گونه که مناسبت‌های آیینی و مذهبی، اعیاد، روزهای ملی فرصتی فراهم می‌آورد تا شهر چهره‌ای تازه بیابد، روز اصفهان (تدارک روز اصفهان و پیام‌های آن) در ابعاد اقتصادی؛ عمرانی و...

جاذبه‌های مشارکت بخش‌های خصوصی گوناگون را نیز فراهم می‌کند. شهر اصفهان بی‌تردید دچار کاستی‌هایی است. تداوم حضور گردشگران ایرانی و خارجی، دوام روز اصفهان، استفاده مطلوب همه اقشار از برنامه‌ها و جاذبه‌های اصفهان، احساس امنیت و راحتی شهروندان اصفهان در پذیرش این رویداد و سپردن آن براساس سیاست‌های چشم‌اندازی نباشد بر توسعه پایدار می‌تواند نکوداشت روز اصفهان را به پرچم پایتخت فرهنگ و تمدن ایران اسلامی بدل کند و تشخیص تثبیت‌شده‌ای به شهروندان اصفهانی براساس ایده «شهری که دوستش دارم» ببخشد. جذب گردشگر و بویایی اقتصاد گردشگری و حرف وابسته به آنها فقط با استراتژی تأمین زیرساخت‌ها، افزایش و آگاهی مردم اصفهان به حقوق شهروندی‌شان و افزایش رویدادهای فرهنگی مردمی و ایجاد افق‌های تازه برای ممتاز کردن اصفهان و زندگی مردم شهر امکان‌پذیر است. این طالع سعد اکنون به میمنت و مبارکی بر مردم شهر اصفهان هدیه شد. آنچه تحریر شد، نگاهی از سر عقل بر رویدادی بود که هم عقل از آن خرسند بود و هم دل از آن مسرور. اهالی اصفهان، آنها که روز شهرشان را آذین بستند و شادمان شدند، می‌دانستند که ناصر خسرو قبادیانی به وقت تأمل در این شهر چه گفت: شهری آبادان. آنها اکنون بر این آبادان، سلامت و امید و رفاه و شادمانی را می‌افزایند.

علی خدایی
نویسنده

یادداشت

مبارزه خاموش طاهر احمدزاده‌هروی

روز صحبت‌های صمیمانه‌ای پیدا کردیم. البته همچنان همان فاصله فکری سابق به قوت خود باقی بود. پسرهای طاهراقا در جلسات گردشی آقای آستانه‌پرست، دبیر تعلیمات دینی و آقای دکتر رکنی، دبیر ادبیات و عربی و مدرسه علوی که بعد از ظهر جمعه‌ها در منزل دانش‌آموزان تشکیل می‌شد، شرکت نمی‌کردند. مسعود که با امیرپریز پویان هم‌کلاسی بود و به جبهه ملی گرایش داشت، در راستای مبارزه علیه پهلوی اقدام به سازماندهی گروهی به نام انجمن دانش‌آموزان مسلمان کرد. طاهراقا هم مدام در زندان به سر می‌برد و نمی‌توانست به فرزندان و خانواده‌اش برسد که همین امر موجب شد ضربه بزرگی بخورد. یک بار وقتی برای دستگیری او به خانه‌اش ریختند، همسرش که عده مغزی داشت، با دیدن این صحنه حالش روبه‌روز بدتر شد. دو مرتبه عمل جراحی انجام داد، ولی فایده‌ای نداشت و درگذشت. خانواده خامنش مدرن بودند. مسعود و مجید تمایل زیادی به خانواده‌مادری داشتند و با عملکرد دستگاه و شاه مخالف بودند. مسعود به تحصیل در رشته ریاضی در دانشگاه تهران پرداخت و از این دانشگاه فارغ‌التحصیل شد و رابطه خود را با پویان در دوران دانشگاه ادامه داد. دوستی‌اش با او به شکل‌گرفتن گروه احمدزاده پویان منجر شد که یکی از گروه‌های مؤثر در شکل‌گیری سازمان چریک‌های فدایی خلق بود و مبارزه مسلحانه با رژیم محمدرضا شاه پهلوی را سازماندهی می‌کرد. مجید هم در تشکیل این گروه نقش زیادی داشت. پس از عملیات سایکل مسعود از سوی رژیم پهلوی دستگیر شد.

او در دادگاه به شکنجه‌شدنش در زندان اشاره کرد و برای اثبات این مسئله لباسش را بالا زد و آثار شکنجه را به قضات نشان داد. سرانجام مسعود و پنج نفر دیگر از اعضای سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران، عباس مفتاحی، مجید احمدزاده، اسدالله مفتاحی، حمید توکلی و غلامرضا گلی پس از محاکمه از سوی دادگاه نظامی رژیم شاه در روز ۱۱ اسفند سال ۵۰ به جوخه تیرباران سپرده شدند. طاهراقا یکی از ۱۱۲۶ زندانی سیاسی بود که در آبان ۵۷ از زندان آزاد شد. شنیدم ایشان در زندان مشغول تفسیر نهج‌البلاغه برای دیگر زندانیان بود. سیدجواد برای جلسات مشترک جبهه ملی و نهضت آزادی به تهران آمد. من شب‌ها با او به جلسات می‌رفتم.

حسین روحانی مدر

پیشنهاد موسویان در کنفرانس سیاست خارجی آلمان:

بن سلمان و سردار سلیمانی بحران یمن را با همکاری حل کنند

گروه سیاست: یک دیپلمات پیشین کشورمان گفت: پس از خروج ترامپ، برجام به کما رفته و در اتاق اورژانس است. قدرت‌های جهانی تاکنون کمتر از ۲۰ درصد از تعهدات برجامی خود را انجام داده‌اند. سیدحسین موسویان در کنفرانسی با...

صفحه ۱۵

سال شانزدهم • شماره ۳۳۰۴ • ۱۶ صفحه • ۲۰۰۰ تومان

سرمقاله

احتضار کهنه، نازایی نو

احمد غلامی . سردبیر

جناح‌های سیاسی ایران به‌زودی با این واقعیت روبه‌رو خواهند شد که جهان سیاست آن‌گونه که آنان به آن خو کرده‌اند، فرو خواهد پاشید. مردم از سیاست‌ها و شعارهای جناحی فراتر رفته‌اند و ایصاد اتحاد و ائتلاف مردم با مفاهیم سابق اگر امکان‌پذیر نباشد، بسیار دشوار است. اصولگرایان واقع‌بین سکوت اختیار کرده‌اند و خود را به دست تقدیر سپرده و در این اندیشه‌اند که از انفعال مردم در انتخابات ۱۴۰۰ به نفع خود استفاده کنند و با حمایت حامیان‌شان به قدرت برسند؛ اما در میان اصلاح‌طلبان و گروه‌های ترقی‌خواه ماجرا به گونه‌ای دیگر است. این انفعال سیاسی آنان را به تکاپو واداشته تا دوباره ابتکار عمل را به دست بگیرند. ازاین‌رو آنان به بازخوانی گذشته می‌پردازند و در این بازخوانی گاه به ستایش خود می‌پردازند و گاه به نقد، تا از این طریق تلنگری به کالبد جامعه بزنند و به تحرک واقعی وادارش کنند؛ اما در این وضعیت ایجاد ارتباط ارگانیک بین جامعه سیاسی (دولت) و جامعه مدنی دشوار است. خاصه اینکه جامعه ایران بیش از آنکه مدنی باشد، به تعبیر هانتینگتون جامعه «پراتوری» است؛ جامعه‌ای که در آن اشتراک سیاسی بالاست؛ اما در آن نهادمندی وجود ندارد. در جامعه پراتوری نیروهای اجتماعی یک‌راست و بی‌واسطه و با روش‌های خود در صحنه سیاسی عمل می‌کنند. همین کنش بی‌واسطه و مردم‌نگرانی عمده جناح‌های سیاسی کشور است و آنان را برای اتحاد مجدد با مردم به تکاپو واداشته است. این تکاپو در دو کنگره اخیر احزاب اتحاد ملت و کارگزاران سازندگی به‌وضوح دیده می‌شود. با اینکه سخنرانی‌های دبیران کل این احزاب واقع‌بینانه است؛ اما هیچ‌کدام از آنان استراتژی‌ای برای برون‌رفت از وضعیت موجود ارائه نمی‌دهند و اغلب دوران طلایی عملکرد خود را به تصویر می‌کشند؛ گیرم انتقاداتی چند هم به گذشته خود داشته باشند. آنچه بیش از هر چیز در این دو کنگره محسوس است، غیاب استراتژی است. شاید این گفته علی شکوری‌راد را بتوان یکی از محورهای راهبردی اصلاح‌طلبان تلقی کرد: «ما اتحاد، انسجام و هم‌گرایی ملی را مهم‌ترین اولویت کنش‌های ایران می‌دانیم». ایجاد ائتلاف و اتحاد بین نیروهای اجتماعی نامحکوم به واسطه یک ایدئولوژی رخ خواهد داد. ایدئولوژی‌ای که توان هژمون‌شدن را داشته باشد. و با ایده ملی-مردمی، مطالبات متکثر مردم متفرق را ساماندهی کند. به تعبیر گرامشی ایدئولوژی مانند سیمان است که اجزای متفرق و متکثر را با همه تفاوت‌ها به یکدیگر می‌چسباند و اتحاد و ائتلافی از راه تفاوت‌ها به دست خواهد آمد. ایدئولوژی ارگانیک باید هویت‌ها و مطالبات گوناگون را ترکیب کند. آیا اصلاح‌طلبان هنوز توان خلق ایدئولوژی را دارند؟ آن‌هم ایدئولوژی‌ای که در جامعه هژمونی ایجاد کند. اصلاح‌طلبان اگر خواهان تغییر وضع موجودند، باید به‌خوبی آن را بشناسند. شعار «اصلاح‌طلب، اصولگرا دیگر تمام است ماجرا» ساختگی باشد یا نباشد، شعاری جدی و خطرناک است؛ چون در جامعه بازتاب پیدا کرده است. اگر شرایط کشور بحرانی نباشد، وضعیت احزاب رسمی بحرانی است: «کنه‌ه در حال احتضار است و نو را توان تولد نیست». در این بزنگاه است که دیگر مردم احزاب را نمایندگان خود نمی‌دانند و جامعه دچار بحران نمایندگی خواهد شد. در جامعه‌ای که احزاب توان خود را از دست داده‌اند، جامعه شکننده و خطرناک است و عرصه برای راه‌حل‌های خشونت‌بار باز خواهد شد. نیروهای ناشناخته به میدان می‌آیند و مردان سرنوشت‌ساز به قدرت خواهند رسید. به گفته دبیرکل اتحاد ملت «توفان پرسشگری بر اثر اختلاف شدید بین نسل‌های گذشته و نسل حاضر ایجاد شده و چنین است که خامن‌ای برانداز می‌نماید. با این پرسش‌ها چه باید کرد؟». اغلب تنازعات سیاسی بر سر تغییر مفاهیم است. مسئله اینجاست که احزاب رسمی ایران تا چه میزان این تنازعات برخاسته از تغییر مفاهیم را درک و آنها را راهبردی خواهند کرد؛ از اصلاح‌طلبان توان اصلاح فکری و اخلاقی خود را دارند تا همراه و هم‌مدل با این تنازعات سیاسی و اجتماعی شبکه‌ای از ائتلاف‌ها را به وجود آورند؟ به قول غلامحسین کرباسچی در سومین کنگره کارگزاران سازندگی، سیاست محدود به انتخابات نمی‌شود. شاید دبیرکل کارگزاران باور جدی به این گفته نداشته باشد:

ادامه در صفحه ۲

ادامه در صفحه ۶

صفحه‌های ۵ و ۶

عکس: امین چلبی، ایران